

Symposium Op 'n Diek 22 juni 2011 Werksessie 2

De werkbijeenkomst Eemshaven startte met een visueel reisverslag van Bellefleur Kramer (student TU Eindhoven). Zij nam ons mee in naar de Eemshaven. De beelden riepen verschillende reacties op. "Afbraak poëzie", "Ontwerp van Ontoegankelijkheid" en, "Je voelt de vraag: Wat gaat hier gebeuren?". We zien veel contrasten, leeg, vreemd, het past niet, het is niks.

"Nou en" zeiden we toen. Wat te doen, waarom wat te doen? Op zoek naar een doel.

De economie brengt het ons. De industrie schreeuwt om arbeidskrachten, nu tijdens de ontwikkeling, later als gevolg van de vergrijzing. We moeten mensen, jong en volwassen, verleiden om naar het gebied te gaan en daar te willen wonen en werken, daar te willen verblijven. Bekend worden om door velen bemind te worden dus.

Met dat doel op zak gaan we op zoek naar de kwaliteiten van de Eemshaven. Het "Land van Contrasten" waar mensen wonen met een wantrouwen in de overheid.

Het land van groot en klein, in en uit, binnen en buiten, lelijk en mooi, groot en klein, vol en leeg, toegang en verbond, oud en nieuw, cultuur en industrie, industrie en natuur, land en water, groei en krimp. Juist de contrasten zijn interessant en uniek. Nergens vind je zoveel natuur met daarin een eiland van grootschalige industrie. Nergens staan zoveel molens, nergens zijn de contrasten zo extreem. Het gebied is Extreem en daarom mooi, een belevenis.

Linda Noorman en Annet Ritsema hebben ons meegenomen naar Duitsland en hoe daar met de kustlijn is gespeeld. Hoe tijdelijke vissershuisje op de brede dijk staan, als strandhuisjes, hoe mooie parkachtige heuveltjes het verblijf in de haven voor bezoekers heel aangenaam maken. Hoe terrassen met zicht op zee op een dijk het doen. We merken dat de Eemshaven ons de kansen biedt om mooie verblijfplekken te maken. Als we die plaatsen midden in de vele contrasten die het gebied kent, tussen land en zee, tussen industrie en natuur, op plekken waar je eerder niet mocht komen of niet kon komen, dan zijn ze leuk om daar even te zijn en leuk om naar toe te gaan.

Marco Notten heeft een prachtig voorbeeld gemaakt. Hij ontsluit een stuk waar mensen niet kunnen komen. Tussen de terminal voor de boot naar Borkum en de zee plaatst Marco een trap, als een brug over de dijk. Hij maakt de trap bij weer en wind toegankelijk en aantrekkelijk en maakt dat je als bezoeker en verblijver naar een drijvend paviljoen komt. Met uitzicht op zee en de gelegenheid om je surfplank, boot en wat dan ook aan te leggen en vandaar weer verder te gaan. Het is een benaderbare plek, een gelegenheid om heen te gaan en vandaaruit dingen op en in het wad te doen. Dit is een voorbeeld van een parel die samen met andere parels het gebied extreem aantrekkelijk maakt om er te zijn.

We bespreken een ander idee om de extremiteit van het gebied te accentueren. De Eemshaven is een eiland, een kunstmatige opgespoten industriële zandbak. Het is de moeite waard het los te maken en los te zien van het omliggende land en de omliggende zee. Er ontstaan zones in dit plan, met dijken en plaatsen voor dijkhuizen en paviljoens, terrassen, met uitzicht op zee, met uitzicht op industrie, met uitzicht op natuur; Uitzicht op extreem!

Marcel Koenis